

POLUTOWAĆ (4) *vb pf*

Oba o jasne.

imp 2 sg polutuj (3). ◇ 3 sg niechąć polutuje (1). ◇ [con 3 sg m by polutował.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Okazać litość, miłosierdzie; pożałować [kogo, czego] (4) : Tu rozmyflay z iaką żalością dieciątko budzi fpiącé/ a polutuy matki ij fyndy ij Iozefa fwięte⁸⁰ OpecŻyw [27]v; O oytcze wieczny zlutuy fie dzis nademną fmutną matką/ przykáz wlfytkiému ftworzeniu/ niechátz polutuie męki twégo milégo fyndy femną. OpecŻyw 151, 54; [Aby nyeprzyiaczela twego dla miłego boga milował: Abyfżnego/ twego wfłmuthku yego polutoval Glosy II nr 38/27].

Szereg: »polutować i żalować« (1): Wezrzy téz iakotz w tey fkale leży fmętny/ a iego fmętku polutuy ij wielmi żaluy. OpecŻyw 51v.

Synonimy: pożalić się, pożałować.

Formacje współrdzenne cf LITOWAĆ.

Cf POLITOWANIE

KO